

UDENRIGSMINISTERIET

Den 5. november 2015

Spørgsmål fra Udenrigsudvalget til
udenrigsministeren af 9. oktober 2015.
URU alm. del – spørgsmål 3.

URU alm. del spørgsmål 3:

Hvad er ministerens holdning til de enkelte punkter i henvendelsen fra Knud Vilby, jf. URU alm. del - bilag 4, samt vil ministeren oplyse, om der er faktuelle fejl i Knud Vilbys henvendelse, og om udsagnet om løftebrud er sandt?

Svar:

Punkt 1:

Danmark er stadig blandt de førende lande i den grønne omstilling. Regeringen vil også fremover prioritere klimabistanden. Der er på forslag til finansloven for 2016 afsat 300 mio. kr. til klimapuljen og klimahensyn indgår som en integreret del i dansk udviklings samarbejde. Regeringen og EU arbejder samtidig for at mobilisere privat klimafinansiering gennem offentlige og private partnerskaber.

Med de nye verdensmål og den globale dagsorden for bæredygtig udvikling er klimaindsatser og indsatser til fattigdomsbekæmpelse integreret. De hjælper f.eks. begge udviklingslandene med at opbygge rammebetingelser, der: 1) kan gøre det mere attraktivt for private investorer at investere i bl.a. bæredygtig infrastruktur og grøn omstilling; og 2) øger landenes kapacitet, så de bliver i stand til kunne imødegå konsekvenser af klimaforandringer og fremme bæredygtig udvikling.

Det giver derfor ikke længere mening at tale om klimabistand og udviklingsbistand som adskilte størrelser

Punkt 2:

Regeringen prioriterer Afrika således at en større andel af prioritetslandene fremover er i Afrika. Fremover vil 10 ud af 14 prioritetslande være afrikanske. Et vigtigt afsæt for fokuseringen af udviklingssamarbejdet er, at regeringen ikke vil bryde juridisk forpligtende aftaler. Det tager tid at afvikle det langsigtede samarbejde med prioritetslandene uden for Afrika, når det skal gøres på en ordentlig måde. Regeringen er sit ansvar bevidst og ønsker med en gradvis udfasning at konsolidere investeringer.

Tilsagnstillene på finansloven er ikke et retvisende billede af Danmarks faktiske årlige støtte til de enkelte lande eller regioner. Til det formål vil det være mere retvisende at se på forventede udbetalinger (tabel 1). Som det fremgår af tabellen, forventes det samlede udbetalingsniveau for landene i Afrika at stige i 2016 set i forhold til 2015.

Fokuseringen af bistanden til Afrika vil først slå helt igennem på udbetalingstallene i løber af en årrække. I en overgangsperiode vil der stadig blive udbetalt meget til lande uden for Afrika på grund af indgåede flerårige forpligtelser med disse lande. Udviklings samarbejdet med Nepal og Bolivia forventes for eksempel først at være fuldt udfaset i 2019.

Tabel 1: Forventede fremtidig udbetalinger på landerammer for prioritetslande

	2015	2016	2017	2018	2019
Udbetalinger	3.239	3.808	3.465	2.963	2.314
Heraf Afrika	2.285	2.616	2.177	2.252	1.773
Heraf Mellemøsten, Asien og Latinamerika	954	1.192	1.288	711	541
Andel					
Afrika	70,5	68,7	62,8	76,0	76,6
Mellemøsten, Asien og Latinamerika	29,5	31,3	37,2	24,0	23,4

Tabelnote: Udbetalingstallene er plantal for de bilaterale landerammer for prioritetslandene (som opført i de vejledende udbetalingsoversigter i finansloven på §06.32.01/02). Udbetalingerne kan ændre sig alt efter udviklingen i programmerne. Udbetalinger under instrumenter uden for landerammen (f.eks. klimapulje, humanitær bistand, stabiliseringsindsatser, erhvervsinstrumenter) er ikke indregnet. Derudover bemærkes, at der ikke er indlagt udbetalingstal for Afghanistan efter 2017, da udviklings samarbejdet med Afghanistan efter 2017 ikke er besluttet, og der derfor ikke fremgår udbetalingstal efter 2017 under landerammen for Afghanistan på finanslovsforslaget for 2016.

Regeringen har valgt at prioritere humanitære og særligt nærområdeindsatser højt. Det gør regeringen ud fra den ekstraordinære flygtningesituation i verden. Indtrykket er, at der er enighed om, at det er en rigtig prioritering at hjælpe de mennesker i verden, der er i akut nød lige nu. Og det er lykkedes at finde flere midler til de humanitære indsatser i kroner og øre samtidig med, at midlerne til programmer i afrikanske prioritetslande kommer til at udgøre en større andel over de kommende år.

Punkt 3:

Regeringen annoncerede allerede under valgkampen en opbremsning af udviklingsbistanden i 2015. For at sikre en gradvis tilpasning til 0,7 pct. af BNI, afsætter regeringen dog i 2015 en tilsagnsramme på 0,73 pct. af BNI i 2015. Tilpasningen gennemføres ved at reduceret bidragene til en række organisationer og indsatser. Regeringen bryder ikke juridisk bindende aftaler med denne tilpasning. Der er således ikke tale om løftebrud. Jævnfør besvarelse af L1 – spørgsmål 5 og 6 fra Finansudvalget.

Punkt 4:

Vi står overfor historisk store flygtninge- og migrationsstrømme, og regeringen har derfor valgt at prioritere midler, der går til at hjælpe dem, der er ramt af kriser og konflikter. Der er i år ekstraordinært blevet tilført 300 mio. kr. mere end der stod opført i Finansloven for 2015 på den humanitære ramme – primært til at øge støtten til flygtninge og internt fordrevne i Syrien og Syriens nærområder. I finanslovsforslaget for 2016 er der lagt op til, at der afsættes 50 mio. kr. ekstra i forhold til, hvad der var afsat på finansloven for 2015. Med i alt 1,825 mia. kr. når den afsatte ramme til humanitær bistand på finanslovsforslaget for 2016 op på et højere niveau end nogensinde før.

Punkt 5:

Danmark er stadig i front, når det gælder udviklingsbistand. Det er centralt for regeringen, at Danmark også fremover er et af de få lande, der efterlever FN's målsætning om en udviklingsbistand på 0,7 pct. af BNI.

OECD's udviklingskomite (DAC) udstikker retningslinjerne for, hvad der kan indrapporteres som udviklingsbistand og heri indgår, at visse udgifter i forbindelse med flygtningemodtagelse kan medregnes. Danmark følger disse internationale retningslinjer, og det er dem, der ligger til grund for OECD/DAC's årlige officielle opgørelser over donorlandenes bistandsprocenter.

Når Danmark på OECD/DAC's lister fremstår med en given bistandsprocent, så er det den officielle bistandsprocent for Danmark. Bistandsprocenten meldes ud af OECD/DAC efter deres eksperter har konsolideret og valideret tallene. Så der er ikke grundlag for at sige, at Danmark reelt har en lavere bistandsprocent.

Punkt 6:

Danmark er og vil fortsat være en meget solid støtte til FN – både politisk og økonomisk. Regeringen lægger således op til, at Danmark fortsætter sit stærke engagement og sin aktive indsats i multilaterale fora med en samlet ramme på ca. 3.3 mia. kr. Pejlemærkerne er at støtte dér, hvor Danmark gør den største forskel, indenfor vores prioriterede temaområder, samt der hvor vi har de største interesser.